

Odluka:

VSRH Rev 17/2011-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 17/2011-2

Datum odluke: 26.11.2013

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 17/11-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, u pravnoj stvari tužitelja – protutuženika E. H. iz Z., ..., zastupanog po punomoćniku Z. C., odvjetniku u Z., ..., protiv tuženika – protutužitelja M. P. iz Z., ..., zastupanog po punomoćniku N. C., odvjetniku u Z., ..., radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja – protutuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4480/09-2 od 4. svibnja 2010., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-6114/05-18 od 2. travnja 2008., u sjednici održanoj 26. studenoga 2013.

p r e s u d i o j e :

Revizija tužitelja – protutuženika protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4480/09-2 od 4. svibnja 2010. odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja – protutuženika za isplatu 28.494 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate zajedno s kamatom od 12% godišnje tekućom od 22. svibnja 2005. pa do isplate, kao i zahtjev tužitelja – protutuženika za naknadu parničnog troška.

Nadalje, tom presudom prihvaćen je protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja za isplatu 16.069,28 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate sa zateznom kamatom u visini stope koju Z. B. d.d. isplaćuje na devizne štedne uloge po viđenju tekućom od 13. svibnja 2005. pa do isplate, te je tužitelju – protutuženiku naloženo nadoknaditi tuženiku – protutužitelju parnični trošak od 28.060,00 kn.

Drugostupanjskom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja – protutuženika te je potvrđena prvostupanjska presuda.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je u smislu odredbe čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08 - dalje: ZPP), a koja se odredba u ovom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 52. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 84/08) podnio tužitelj - protutuženik iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava.

Tuženik – protutužitelj nije dao odgovor na reviziju tužitelja – protutuženika.

Revizija tužitelja – protutuženika nije osnovana.

Postupajući sukladno odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. toga Zakona ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP.

Nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP, a na koju povredu revizijski sud pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP.

Suprotno revizijskim navodima tužitelja – protutuženika, niti u postupku pred prvostupanjskim sudom, a niti u postupku pred drugostupanjskim sudom nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP. Niti prvostupanjska niti drugostupanjska presuda nemaju nedostatke radi kojih se ne bi mogle ispitati. Izreke tih presuda su razumljive i nisu u proturječnosti s jasno i potpuno navedenim razlozima u obrazloženju.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužitelja – protutuženika za isplatu 28.494 EUR u kunskoj protuvrijednosti zajedno s kamatama tekućim od 22. svibnja 2005. pa do isplate i to sve s osnova povrata zajma. K tome predmet spora je i protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja za isplatu 16.069,28 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 13. svibnja 2005. pa do isplate i to s osnova vraćanja preplaćenog iznosa povrata zajma.

Nižestupanjski sudovi utvrdili su sljedeće činjenice:

- da su tužitelj – protutuženik kao zajmodavac i tuženik – protutužitelj sklopili ugovor o zajmu 80.000 DEM s mjesečnom kamatnom stopom od 1%,
- da je 23. prosinca 1994. tužitelj – protutuženik predao tuženiku – protutužitelju 80.000 DEM temeljem netom navedenog ugovora o zajmu,
- da je ugovorna kamata iz navedenog ugovora o zajmu od 1% mjesečno bila veća od kamatne stope koja se u mjestu ispunjenja (Z.) plaća na štedne uloge po viđenju,
- da je tuženik – protutužitelj vratio tužitelju – protutuženiku glavnici od 80.000 DEM, te mu pored toga platio i dio ugovornih kamata od 1% mjesečno, te
- da je tuženik – protutužitelj s osnova ugovornih kamata platio tužitelju – protutuženiku više 16.069,28 EUR ukoliko se ugovorna kamata obračuna po kamatnoj stopi koju je Zagrebačka banka plaćala na štedne uloge po viđenju.

Na utvrđeno činjenično stanje nižestupanjski sudovi pravilno su primijenili materijalno pravo.

Prema odredbi čl. 399. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94 - dalje: ZOO), a koji Zakon se u ovom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05) stopa ugovorne kamate između pojedinaca ne može biti veća od kamatne stope koja se u mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju.

Prema st. 4. istog zakonskog članka ako je ugovorena veća kamata od dopuštene, primijenit će se najveća dopuštena stopa kamate.

Kada je predmetnim ugovorom o zajmu ugovorena kamata od 1% mjesečno, kada je ta ugovorna kamata veća od kamatne stope koja se u Zagrebu kao mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju, pravilno nižestupanjski

sudovi zaključuju da tužitelj – protutuženik nema pravo na ugovornu kamatu od 1% mjesečno, već samo na kamate po kamatnoj stopi koja se u Zagrebu kao mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju.

S obzirom da je tuženik – protutužitelj ispunio svoju obavezu iz ugovora o zajmu, tj. obzirom da je vratio tužitelju – protutuženiku iznos primljenog zajma te mu platio kamatu na koju tužitelj – protutuženik ima pravo, to je dakle prestala predmetna obveza tuženika – protutužitelja (čl. 295. st. 1. ZOO), pa su pravilno nižestupanjski sudovi primijenili materijalno pravo kad su odbili predmetni tužbeni zahtjev tužitelja – protutuženika.

Kako je odredba iz predmetnog ugovora o zajmu o ugovornoj kamati od 1% mjesečno ništava u dijelu gdje je ugovorena kamata veća od kamate po kamatnoj stopi koja se u Zagrebu kao mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju (čl. 105. st. 1. ZOO), te kako je tuženik – protutužitelj postupajući po toj ugovornoj odredbi tužitelju – protutuženiku platio više od onoga na što tužitelj – protutuženik ima pravo i to 16.069,28 EUR, to je taj iznos tužitelj – protutuženik stekao bez osnova, pa ga je sukladno odredbi čl. 104. st. 1. ZOO dužan vratiti tuženiku – protutužitelju.

Stoga su dakle pravilno nižestupanjski sudovi primijenili i materijalno pravo iz netom navedenih zakonskih odredbi kada su prihvatili protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja.

Revizijski navodi tužitelja – protutuženika o tome da bi kamate po kamatnoj stopi koja se u Zagrebu kao mjestu ispunjenja plaća na štedne uloge po viđenju bila veća od one koju je vještak I. T. imao u vidu pri izračunu duga tuženika – protutužitelja, tj. da bi ta kamata bila viša od stope koju u Z. plaća Z. B. na štedne uloge po viđenju, za ukazati je da su ti revizijski navodi uopćeni te da predstavljaju pokušaj revidiranja pobijane drugostupanjske presude iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. No, revizija se ne može podnijeti iz razloga pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a kako je to određeno odredbom čl. 385. st. 1. ZPP. Stoga ti revizijski navodi tužitelja – protutuženika nisu uzeti u razmatranje.

Kako ne postoje razlozi radi kojih je izjavljena revizija tužitelja – protutuženika, a niti razlozi na koje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP, to je valjalo na temelju odredbe čl. 393. ZPP reviziju tužitelja – protutuženika odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu, 26. studenoga 2013.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.